

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2021/66/1033

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], tegen de beslissing van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, hierna: verweerster, om de nakijktermijn van enkele tentamens van vakken van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid te verlengen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 25 juni 2021 bij het College van Beroep voor de Examens, hierna: het College, beroep ingesteld tegen de beslissingen van verweerster van 30 april en 16 juni 2021.

Op 26 juli 2021 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant uitgenodigd voor een gesprek op 2 september 2021. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 9 september 2021 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 9 november 2021 via beeldbellen. Appellant was hierbij aanwezig. Namens verweerster is prof. dr. A.R. Neerhof (voorzitter) verschenen. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Verweerster heeft in april 2021 op verzoek van de examinerator van het vak Goederenrecht en de examinerator van het vak Fundamentele Rechten in Europa besloten de nakijktermijnen van tentamens van deze vakken te verlengen.

III. Standpunten van partijen

Appellant is het niet eens met de beslissingen van verweerster. Appellant stelt dat verweerster geen bevoegdheid heeft om te beslissen dat nakijktermijnen van tentamens worden verlengd. In artikel 3.4 lid 1 en lid 2 van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: OER) is geen bepaling opgenomen op grond waarvan verweerster de nakijktermijn kan verlengen. Derhalve is verweerster onbevoegd om dergelijke beslissingen te nemen.

Appellant heeft eerder ook al een klacht ingediend bij de Ombudsman over de verlenging van de nakijktermijn van het tentamen van het vak Fundamentele Rechten in Europa, omdat de nakijktermijn met

ruim negen weken is verlengd. Dat is volgens appelland bijna vijfmaal de vastgestelde nakijktermijn en dat is volgens hem onacceptabel.

Appelland stelt dat, naast dat in de OER de bevoegdheid tot verlenging van de nakijktermijn van een tentamen niet aan verweerster is toegekend, deze bevoegdheid ook niet voortvloeit uit artikel 7.12b, derde lid WHW. Dit artikel bepaalt dat de Examencommissie regels vaststelt over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en d, en het tweede lid, en over de maatregelen die de Examencommissie in dat verband kan nemen, maar dat de Examencommissie die regels en maatregelen dan wel daadwerkelijk moet vastleggen. Verweerster heeft de mogelijkheid om de nakijktermijn van tentamens te verlengen echter nergens vastgelegd, niet in de OER en evenmin in de Regels en Richtlijnen Examencommissie Rechtsgeleerdheid (hierna: R&R).

Daarnaast wijst appelland op artikel 7.12b, derde lid, WHW in samenhang met artikel 7.13, tweede lid onder o, WHW. In artikel 7.13, tweede lid onder o, WHW is bepaald dat het instellingsbestuur is belast met de taak om de termijn waarbinnen de uitslag van een tentamen bekend wordt gemaakt, vast te stellen, alsmede om te bepalen of en, zo ja, op welke wijze van deze termijn kan worden afgeweken. Volgens appelland heeft het instellingsbestuur in de OER bepaald binnen welke termijn de uitslag van een tentamen bekend wordt gemaakt, maar is niet opgenomen dat en hoe van de nakijktermijn kan worden afgeweken. Nu het instellingsbestuur dit niet heeft opgenomen in de OER, bestaat de mogelijkheid om de nakijktermijn te verlengen derhalve niet, volgens appelland. Ook wijst appelland erop dat als het instellingsbestuur de mogelijkheid om af te wijken van de nakijktermijn wil opnemen in de OER, dit ter instemming moet worden voorgelegd aan de Universitaire Studentenraad (USR).

Appelland is zich ervan bewust dat de verlengde nakijktermijnen inmiddels zijn verstreken en dat de tentamens reeds zijn beoordeeld, maar wil toch graag een uitspraak van het College ter bevestiging dat het proces onjuist is geweest. Appelland begrijpt dat de bevoegdheid van verweerster om de nakijktermijnen van tentamens te verlengen, inmiddels expliciet is opgenomen in de OER 2021-2022 en dat deze bevoegdheid daarmee is geregeld voor de opleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid. Hij vindt een uitspraak van het College over zijn beroep echter van belang voor studenten van andere faculteiten.

Verweerster stelt dat zij haar bevoegdheid tot het verlengen van de nakijktermijn ontleent aan het samenstel van artikel 7.13, eerste lid, eerste volzin WHW, artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder a WHW en artikel 7.12b, eerste lid, aanhef en onder b WHW. Daarnaast is in artikel 3.4, eerste lid, OER bepaald dat de examinator de uitslag van een schriftelijk tentamen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen tien werkdagen vaststelt. Artikel 6.1 OER, dat handelt over toepassing van de hardheidsclausule, bepaalt dat in gevallen waarin de regeling niet voorziet, en in geval wanneer sprake is van onevenredige benadeling of onbillijkheid van overwegende aard, het faculteitsbestuur beslist, tenzij het een bevoegdheid van de Examencommissie betreft. Artikel 4 derde lid, aanhef en onder 3 R&R bepaalt dat tot de taken van de Examencommissie in elk geval behoort het vaststellen van richtlijnen en aanwijzingen binnen het kader van de OER om de uitslag van de tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen.

Verweerster is het eens met appelland dat de nakijktermijn én de bevoegdheid van de Examencommissie tot het afwijken ervan in de OER moeten zijn geregeld. De OER 2020-2021 voorziet niet expliciet in een bevoegdheid voor verweerster tot afwijken van de nakijktermijn. Deze bevoegdheid is echter naar het oordeel van verweerster gegeven met artikel 6.1 OER (hardheidsclausule) jo. artikel 4, derde lid, aanhef en onder 3, R&R. De beslissing om af te wijken van de nakijktermijn heeft betrekking op de gang van zaken rondom tentamens en het vaststellen van de uitslag van tentamens en dit behoort volgens verweerster tot haar bevoegdheid. Daarom is verweerster degene die in dit geval de hardheidsclausule moet toepassen, en niet het faculteitsbestuur.

Verweerster benadrukt dat de verzoeken van examinatoren om de nakijktermijnen van de tentamens te verlengen zijn gedaan in verband met capaciteitsproblemen als gevolg van de coronapandemie en dat zij in dat kader de hardheidsclausule heeft toegepast. Verweerster wijst erop dat zij daarbij altijd een belangenafweging maakt. Als zij dit niet zou doen, zou verweerster haar wettelijke taak niet goed uitvoeren.

Verweerster onderkent dat, hoewel zij meent dat zij de bevoegdheid om van de nakijktermijn af te wijken op grond van de eerdergenoemde artikelen heeft, het de voorkeur geniet om deze bevoegdheid expliciet

in de OER vast te leggen. De nieuwe OER, de OER 2021-2022, is dan ook op dit punt aangepast. Artikel 3.4, eerste lid, eerste volzin, van de OER 2021-2022 bepaalt dat de examinator de uitslag van een schriftelijk tentamen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vijftien werkdagen vaststelt. In geval van overmacht kan de Examencommissie deze termijn verlengen op verzoek van de vakcoördinator. Daarbij is op facultair niveau afgesproken dat de afdeling van waaruit het vak wordt verzorgd, in principe verantwoordelijk is voor het naleven van de nakijktermijn en dat uitsluitend bij overmacht een verzoek voor verlenging bij de Examencommissie kan worden ingediend. Verweerster zal bij de beslissing tot het al dan niet afwijken van de nakijktermijn een belangenafweging maken en zal haar beslissing vervolgens bekendmaken via de Canvaspagina van het betreffende vak.

Verweerster is het met appellante eens dat de verlenging van de nakijktermijn voor het tentamen van het vak Fundamental Rights in Europe ongebruikelijk lang is geweest als gevolg van een opeenstapeling van omstandigheden en betreurt deze gang van zaken. Verweerster zal trachten te voorkomen dat een dergelijke situatie zich nog eens zal voordoen.

IV. Overwegingen van het College

Het College overweegt dat de verlengde nakijktermijnen waarvan sprake is in de beslissingen van verweerster waartegen appellante beroep instelt, reeds zijn verstreken en dat de tentamens inmiddels zijn nagekeken. Appellant heeft in zijn beroepschrift vermeld dat de voornaamste reden om beroep in te stellen is dat daardoor kan worden bereikt dat het College bevestigt dat de handelwijze van verweerster onjuist was en dat aldus wordt voorkomen dat studenten van andere faculteiten worden geconfronteerd met eenzelfde onjuiste handelwijze van de Examencommissie. Ter zitting van het College heeft appellante dit bevestigd.

Daarnaast is voor het College ter zitting vast komen te staan dat verweerster het met appellante eens is dat de grondslag voor de verlenging van de nakijktermijn niet geheel in de OER 2020-2021 was uitgewerkt. De grondslag voor de verlenging is inmiddels in de OER 2021-2022 expliciet opgenomen, conform artikel 7.13 WHW, en verweerster heeft haar beleid ten aanzien van de bekendmaking en motivering van dergelijke beslissingen aangescherpt.

Hoewel appellante ten tijde van het instellen van het beroep een procesbelang had, is dat belang er thans niet meer. De betreffende tentamens zijn al nagekeken en het OER is inmiddels op een zodanige wijze aangepast dat verweerster bevoegd is om de nakijktermijn van een tentamen te verlengen. Dit betekent dat appellante thans geen belang meer heeft bij de uitkomst van deze beroepsprocedure. De door appellante gewenste situatie is gerealiseerd. Zijn beroep moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard. Het College komt derhalve niet toe aan een inhoudelijk oordeel over deze zaak.

Alles afwegend is het College van oordeel dat appellante geen procesbelang heeft bij het ingestelde beroep. Dat leidt tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 15 december 2021, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en dr. J.B. Legradi, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 49,-.